

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce : T. T., nar. X, bytem X

právně zastoupený JUDr. Ing. Miroslavem Silovským, advokátem
SILOVSKÝ
SILOVSKÝ advokátní kancelář s.r.o. se sídlem Karlova 211/5, 301 00 Plzeň
a

žalovaného : Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 357/88,
360 06 Karlovy Vary – Dvory

P

v řízení o žalobě ze dne 12. 9. 2023 proti rozhodnutí žalovaného č. j. KK/1964/DS/23-3 ze dne 31. 7. 2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

I.

Napadené rozhodnutí

1. Příkazem Městského úřadu Kraslice, Odboru dopravy ze dne 8.9.2021 č.j. 10514/2021/MUK-3 byl žalobce uznán vinným tím, že dne 30.7.2021 ve 13:19 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes Benz SPRINTER, RZ : X, po pozemní komunikaci č. II/210 v Obci Jindřichovice u domu č.p. 33, kdy mu v místě, kde je stanovena nejvyšší dovolená rychlost v obci 50 km/hod. byla přístrojem LaserCam naměřena rychlost 93 km/hod., po odečtení tolerance 90 km/hod, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod, tedy v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod. a více, čímž se dopustil z nedbalosti přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, porušením povinnosti stanovené v ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Byl mu dle § 125 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu a dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu v souladu s ust. § 35 písm. b), c), § 46, 47 a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich uložen správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a správní trest zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s tím, že zákaz řízení všech motorových vozidel se započítává od právní moci uvedeného rozhodnutí.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odpor, který odůvodnil tím, že není osobou, která přestupek spáchala, neboť předmětné vozidlo v uvedený den neřídil. Dále poukázal na to, že podpis na oznámení o přestupku není jeho podpisem.

3. Po provedení výsledku svědků mimo ústní jednání dne 4. 5. 2022, o jehož termínu byl právní zástupce žalobce vyrozuměn, a to pprap. M. M. a M. K., policistů, kteří prováděli měření rychlosti výše uvedeného vozidla vydal výše uvedený úřad dne 10.5.2022 č.j. 10514/2021/MUK-21 rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným spácháním výše uvedeného přestupku a byl mu uložen tentýž trest, dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.

4. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jež odůvodnil tím, že správní orgán postupoval nezákonně, pokud v rámci dokazování prováděl výsledky svědků mimo ústní jednání, přičemž podrobně popsal okolnosti týkající se skutečnosti, že svědek Mordovanec byl vyslechnut v nepřítomnosti právního zástupce žalobce, který byl zahájen předčasně a nebyla respektována důvodná žádost právního zástupce žalobce o posečkání se zahájením výsledku.

5. Rozhodnutím žalovaného č.j. KK/1558/DS/22-3 ze dne 22.12.2022 bylo rozhodnutí Městského úřadu Kraslice č.j. 10514/2021/MUK-21 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání z důvodu procesních pochybení týkajících se způsobu provedení výsledku uvedeného svědka.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

6. Rozhodnutím Městského úřadu Kraslice, Odbor dopravy č.j. 10514/2021/MUK-36 ze dne 25.4.2023 byl žalobce opětovně uznán vinným ze spáchání uvedeného přestupku a byl mu uložen tentýž trest jako v předchozích rozhodnutích, tj. správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a správní trest zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a uložena povinnost uhradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.

7. Toto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného č.j. KK/1964/DS/23-3 ze dne 31. 7. 2023 tak, že bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

II.

Žaloba

8. Žalobou ze dne 12.9.2023 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Žalobu odůvodnil tím, že důvody podání žaloby se prolínají s odvolacími důvody, jež byly obsahem odvolání ze dne 29.5.2023.

9. Za prvé žalobce poukazoval na skutečnost, že žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 22.12.2022 č.j. KK/1558/DS/22-3 zavázal správní orgán prvního stupně pokynem, aby v novém řízení postupoval tak, aby odstranil procesní vadu a přezkoumatelným způsobem odůvodnil celý výrok svého rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně však dle žalobce závazný pokyn žalovaného nerespektoval a v novém řízení navíc kumuloval další procesní vady, jež však v napadeném rozhodnutí zcela pominul.

10. Žalovaný dle názoru žalobce, stejně jako správní orgán prvního stupně, nedostal své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu), což odůvodnil výhradami týkajícími se provedení výslechu svědka M. M., zasahujícího policisty DI Sokolov ze dne 4. 5. 2022. Námitky, jimiž žalobce brojil proti druhému rozhodnutí nebyly žalovaným všechny vypořádány. Dle žalobce je zcela nepoužitelným podkladem pro rozhodnutí i výpověď svědka M. K., zasahujícího policisty DI Sokolov ze dne 4. 5. 2022, jež byla rovněž provedena mimo ústní jednání. Žalobce se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že věc byla správním orgánem prvního stupně správně zjištěna a posouzena a napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, bylo-li vycházeno ze spisové dokumentace vedené u správního orgánu prvního stupně, jež je, dle názoru žalobce, z důvodu nezákonnosti jako podklady pro rozhodnutí nepoužitelná.

11. Žalobce dále namítl s ohledem na působnost pravidel ochrany osobních údajů, že pokud žalovaný tvrdí, že disponuje fotografií řidiče vozidla, je třeba zkoumat, zda došlo ke zpracování osobních údajů a pokud ano, tak v jakém režimu a jakým způsobem bylo ze strany žalovaného a Policie ČR dbáno na ochranu osobních údajů.

12. Vzhledem k výše uvedenému žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

13. Ve vyjádření k žalobě dne 10.10. 2023 žalovaný shrnul zjištěný skutkový stav. Uvedl, že žalobce primárně popírá, že by byl na místě měření rychlosti a vozidlo řídil. S tím pak úzce souvisí námitka, že mu protiprávní jednání nebylo prokázáno, když z důkazů vyloučil

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

výpověď svědka M. Žalovaný se však s teorií, že by vozidlo řídila jiná osoba, jež se při silniční kontrole prokázala osobními doklady žalobce, neztotožnil. Byla-li by obhajoba žalobce založena na realitě, policisté by na místě silniční kontroly pojali podezření, že se řidič prokazuje osobními doklady jiné osoby, avšak hlídka nezaznamenala, žádný poznatek o tom, že by jí byly předloženy neplatné či neodpovídající doklady a neměla pochybnosti o tom, že doklady předložila osoba odpovídající fotografiím na dokladech.

14. Žalobce dále žalovanému vytkl záměnu svědků, s čímž se však žalovaný neztotožňuje. Pokud se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 22.12.2022 při hodnocení důkazu provedeného výsledkem svědka M. opírá o výpověď svědka K., opírá se o zdroj informací vedoucích k vyloučení důkazu spočívajícího ve výpovědi svědka M., neboť tento byl proveden v rozporu se správním řádem a při jeho provedení byl žalobce krácen na svých právech. Jak je z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zřejmé, správní orgán prvního stupně napravit vytykané pochybení a svědka M. vyslechl v rámci ústního jednání, přičemž výpověď svědka K. ze dne 4. 5. 2022 lze jako důkaz přijmout, ač byl proveden mimo ústní jednání, avšak žalobce byl jeho provedení přítomen a z protokolu je zjevné, že byl při výslechu svědka aktivní v kladení dotazů.

15. Žalovaný vyslovil nesouhlas s žalobcem tvrzeným porušením procesních práv, jež spatřoval v bagatelizování postupu správního orgánu prvního stupně, který se neřídil právním názorem nadřízeného správního orgánu. Žalovaný doplnil odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí v souladu se zásadou procesní ekonomie, přičemž sporovaný důkaz vyloučil.

16. Žalovaný se neztotožňuje s námitkami žalobce proti důkazu spočívajícím ve výpovědi svědka M. Ve výslechu tohoto svědka provedeném dne 4. 5. 2022 shledal žalovaný procesní pochybení správního orgánu prvního stupně a tento důkaz proto z procesu dokazování vyloučil. Nově provedený důkaz spočívající ve výslechu tohoto svědka dne 29. 3. 2023 nepřinesl žádné nové poznatky, s čímž se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádal s tím, že výpověď tohoto svědka nebyla klíčovým důkazem k prokázání viny žalobce. Skutečnost, že se přestupku dopustil žalobce, má žalovaný za prokázanou způsobem, jímž byla ověřena totožnost žalobce, jenž předložil občanský a řidičský průkaz. Žalovaný je názoru, že se při svém rozhodování řídil zásadou materiální pravdy za použití zásady volného hodnocení důkazů, přičemž uplatnil zásadu zákazu zneužití správního uvážení.

17. Pokud žalobce žalovanému vytyká, že se nezabýval otázkou ochrany osobních údajů žalobce ze strany Policie ČR, k tomu se žalovaný nemůže vyjádřit, neboť má zato, že tuto otázku měl žalobce směřovat přímo na dotčené orgány Policie ČR. Žalobce na jedné straně vyslovuje obavu nad tím, jak jsou chráněny osobní údaje řidiče, přičemž následně popírá, že by byl řidičem. V té souvislosti žalovaný zmínil, že řízení o přestupku je neveřejným řízením, jehož účastníkem je pouze žalobce, přičemž ust. § 38 správního řádu upravuje právo nahlížet do spisu zejména účastníkům řízení a jejich zmocněncům.

18. Namítá-li dále žalobce neznámou entitu, jež měla upravit fotografii řidiče založenou ve spisovém dokumentaci, pak se přenáší důkazní břemeno na něj a je na něm, aby svá tvrzení prokázal. Žalovaný trval na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Jeho námitky považuje žalovaný za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné a ze skutečností uváděných žalobcem nelze prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, jež by odůvodňovaly jeho zrušení. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

IV.

Replika žalobce

19. Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného ve svém podání ze dne 27. 11. 2023 uvedl, že z protokolu o ústním jednání ze dne 24. 3. 2022 vyplývá, že žalobce mimo jiné poukázal na rozdílnost podpisů na Oznámení přestupku sepsaného na místě dne 30. 7. 2021 oproti podpisům na řidičském a občanském průkazu žalobce, tedy na možné zneužití předmětných dokladů žalobce, jež se nacházely ve vozidle v majetku společnosti AUTO-TESAŘ s.r.o., jakož i na skutečnost, že předmětné vozidlo neřídil, přičemž sám prvoinstanční správní orgán do protokolu uvedl, že porovnal podpisy na předložených průkazech s podpisy na Oznámení přestupku sepsaného na místě dne 30.7.2021, s tím, že tyto podpisy jeví známky rozdílnosti.

20. Dále zopakoval své žalobní námitky s tím, že napadá procesní postupy žalovaného stejně jako prvoinstančního orgánu, jež jednotlivě i v celém souhrnu jsou zatíženy řadou závažných pochybení, jež nelze akceptovat a je nutné je označit za nepřezkoumatelné a nezákonné.

V.

Posouzení věci soudem

21. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

22. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání, neboť oba účastníci s takovým postupem vyjádřili výslovný souhlas [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.)].

VI.

Rozhodnutí soudu

23. Žaloba není důvodná.

24. Ze správního spisu Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor služby dopravní policie č.j. KK/1964/DS/23-12 vyplývá, že žalobce se měl přestupku dopustit tím, že dne 30.7.2021 ve 13:19 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes Benz SPRINTER, RZ : X po pozemní komunikaci č. II/210 v Obci Jindřichovice u domu č.p. 33, kdy mu v místě, kde je stanovena nejvyšší dovolená rychlost v obci 50 km/hod. byla přístrojem LaserCam naměřena rychlost 93 km/hod., po odečtení tolerance 90 km/hod, tedy v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod. a více. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně – Městského úřadu Kraslice, odboru dopravy vydané dne 27.4 2023 pod č.j. 10514/2021/MUK-36 zamítnuto a rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce je fyzickou osobou, jediným jednatelem a společníkem obchodní společnosti AUTO TESAŘ, s.r.o., IČ 26364913, se sídlem Nová Ves 12, Horšovský Týn, kde zároveň působí jako řidič odtahové a asistenční služby provozované uvedenou společností. Vlastníkem a provozovatelem předmětného vozidla je rovněž společnost

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

AUTO TESAŘ, s.r.o.

25. Argumentace žalobce je založena na jeho tvrzení, že v předmětný den uvedené motorové vozidlo neřídil on, ale jiná osoba, již však neoznačil. Dále tvrdil, že podpis na oznámení o přestupku není jeho podpisem a poukazoval na procesní vady správního řízení podrobně uvedené výše.

26. Ze systematiky zákona o silničním provozu vyplývá, že nejprve musí být zjišťován pachatel přestupku řidiče a přestupek provozovatele vozidla vymezený v § 125f zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu) je chápán jako subsidiární, tj., že odpovědnost provozovatele nastupuje až v případě, nelze-li skutečného řidiče na základě žádných důkazů či indicií zjistit. S ohledem na argumentaci žalobce soud považuje za potřebné uvést, že provozovatel je povinen znát úplné, správné a aktuální údaje o řidiči vozidla, jež mu svěřil. Provozovatel motorového vozidla proto musí po celou dobu svěření vozidla vědět, kdo je řídil, aby byl schopen tuto informaci sdělit policii či správním orgánům. Policie či správní orgány mohou stíhat řidičův přestupek, dokud trvá řidičova odpovědnost za přestupek a po tuto dobu lze po provozovateli motorového vozidla důvodně požadovat, aby znal totožnost řidiče. Učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku se přitom může odvíjet jak od označení řidiče provozovatelem dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, tak od jiných skutkových tvrzení. Pokud provozovatel vozidla nejedná s touto přiměřenou obezřetností, nelze důsledky z toho plynoucí přenášet na správní orgány a požadovat po nich, aby činily rozsáhlá pátrání po údajném pachateli přestupku.

27. V posuzované věci však jde o odlišný případ s ohledem na to, že totožnost řidiče vozidla byla najisto zjištěna policisty provádějícími silniční kontrolu bezprostředně po spáchání přestupku, tedy nedošlo k situaci, kdy by nebylo možno skutečného řidiče vozidla, jímž byl přestupek spáchán, zjistit. Totožnost řidiče vozidla byla ověřena předloženým řidičským a občanským průkazem, tedy doklady, jež obsahují fotografii tudíž nemohlo při kontrole prováděné osobně policisty dojít k jeho záměně.

28. Žalobce namítal, že žalovaný ve svém zrušujícím rozhodnutí ze dne 22. 12. 2022 č.j. KK/1558/DS/22-3 zavázal správní orgán prvého stupně povinností odstranit zjištěná pochybení spočívající ve způsobu provedení výslechu svědků – policistů, kteří provedli silniční kontrolu. Dle žalobce však správní orgán prvého stupně závazný pokyn žalovaného nerespektoval a v novém řízení naopak kumuloval další procesní vady, s čímž se však žalovaný nevypořádal. V té souvislosti žalobce opětovně zmínil rozdílnost podpisů uvedených na osobních dokladech žalobce oproti podpisu na oznámení přestupku ze dne 30. 7. 2021. Dle názoru soudu tato skutečnost není způsobila zpochybnit věrohodnost a způsobilost ztotožnění osoby řidiče na základě jím předložených dokladů obsahujících fotografii jejich majitele. Žalobce přitom nenahlásil ztrátu ani odcizení těchto dokladů. Tvrzenou odlišnost podpisů soud považuje za nikoli neobvyklou s ohledem na současný specifický způsob podepisování dokladů v kombinaci s okolnostmi a předpokládaným diskomfortem při podpisu oznámení přestupku.

29. Soud se neztotožňuje ani s námitkou spočívající v údajném nerespektování pokynu žalovaného správním orgánem prvého stupně ohledně odstranění procesní vady spočívající ve způsobu výslechu svědka M. M. mimo jednání. Tuto argumentaci staví žalobce na skutečnosti, že správní orgán prvého stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že se při rozhodování opřel m.j. i o protokol o výpovědi svědka M. M. ze dne 4. 5. 2022, ačkoli ve zrušovacím

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rozhodnutí žalovaného jsou konstatována procesní pochybení, jež výslech svědka v uvedený den provázela. Žalobce však pomíjí, že i přes uvedené, skutečně nadbytečné a nepřípadné, konstatování uvedeného protokolu o výslechu jakožto jednoho z podkladů pro rozhodnutí, správní orgán prvního stupně za účelem napravení svého pochybení, nařídil ústní jednání na den 29. 3. 2023, při němž svědka opětovně vyslechl, přičemž protokol o jeho výslechu ve svém rozhodnutí rovněž označil jako jeden z podkladů svého rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že se správní orgán prvního stupně pokynem žalovaného řídil. To je patrné nejen ze skutečnosti, že protokol o výslechu svědka při ústním jednání dne 29. 3. 2023 je uveden ve výčtu podkladů rozhodnutí, ale i z odůvodnění rozhodnutí, v němž se správní orgán výpovědi svědka zabývá.

30. Soud dále považuje za potřebné konstatovat, že při ústním jednání dne 29. 3. 2023 byla žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce m.j. předložena k nahlédnutí fotodokumentace pořízená na místě spáchání přestupku dne 30. 7. 2021, přičemž na fotografii ve spise založené na č. 1. 75 spisu je z profilu zachycen obličej řidiče. Právní zástupce žalobce se však k totožnosti této osoby nijak nevyjádřil. Žalobcem namítanou skutečnost, že svědek M. při svém výslechu provedeném v rámci uvedeného jednání uvedl, že si na žádnou skutečnost týkající se předmětné silniční kontroly nepamatuje, přitom bylo možno, s ohledem na časový odstup výslechu od spáchání přestupku dne 30. 7. 2021, předpokládat.

31. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že nebyla vypořádána jeho námitka proti způsobu provedení výslechu svědka M. K., druhého z policistů, kteří provedli kontrolu, provedeného mimo ústní jednání, s tím, že žalovaný zaměnil výsledky a osoby obou svědků a správní uvážení tedy nemohlo být žalovaným provedeno řádně. V této souvislosti musí soud konstatovat, že při porovnání odůvodnění rozhodnutí žalovaného č.j. KK/1558/DS/22-3 ze dne 22. 12. 2022 a protokolů o výsleších svědků M. K. a M. M., neshledal, že by jejich osoby či výpovědi byly zaměněny. Tuto námitku proto soud rovněž neshledal důvodnou.

32. Žalobce dále argumentuje tím, že i protokol o výpovědi svědka M. K. ze dne 4. 5. 2022 je, stejně tak jako protokol o výpovědi svědka M. M. z téhož dne, zcela nepoužitelným podkladem pro rozhodnutí s ohledem na to, že se rovněž jedná o výslech, jenž byl proveden mimo ústní jednání. S touto námitkou žalobce se žalovaný vypořádal již ve výše uvedeném rozhodnutí ze dne 22. 12. 2022 (na str. 6 druhý odstavec), kdy m.j. konstatuje že žalobce byl s dostatečným předstihem informován o zamýšleném provádění důkazů výslechy zmíněných svědků mimo ústní jednání dne 4. 5. 2022, přičemž v případě výslechu svědka K. byl právní zástupce žalobce jeho provedení osobně přítomen a aktivně mu kladl dotazy. Tato tvrzení jsou v souladu s obsahem spisu a je tedy zřejmé, s odkazem na § 49 odst. 1 správního řádu, že provedení výslechů svědků při ústním jednání by bylo vhodné, avšak nebylo ke splnění účelu řízení a uplatnění práv žalobce nezbytné, neboť žalobce tímto postupem nebyl, v důsledku svého včasného předvolání k předem avizovanému výslechu svědka a následné účasti na něm, na svých právech fakticky nikterak zkrácen. Soud proto dospěl k závěru, že provedení výslechu uvedeného svědka mimo ústní jednání nebylo s ohledem na uvedené okolnosti procesním pochybením. Z protokolu o provedeném výslechu je zřejmé, že žalobci byla dána možnost osobně být přítomen výpovědi uvedeného svědka a klást mu otázky, přičemž žalobce prostřednictvím svého právního zástupce této možnosti využil, tedy nebyla mu uvedeným procesním postupem odňato právo uplatnit svá práva. Soud se proto se závěrem žalovaného ohledně údajné nepoužitelnosti výpovědi svědka

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

K. neztotožňuje. Odkaz žalobce m.j. na rozhodnutí NSS č.j. 5 As 271/2018-22 ze dne 30. 10. 2020 není přílehlavý s ohledem na to, že v jím uvedeném případě nebyl žalobce k výsledku svědků mimo jednání předvolán a dále z důvodu, že ustanovení § 74 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, dle něhož bylo nařízení ústního jednání v řízení o přestupku obligatorní, nebylo do zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich převzato. V té souvislosti soud odkazuje na ust. § 80 odst. 1a 2 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, z něhož vyplývá, že nařízení ústního jednání v řízení o přestupcích již není obligatorní, přičemž správní orgán nařídít ústní jednání může, a učiní tak na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv. V posuzované věci však o takový případ nešlo.

33. Další žalobní námitka směřovala na působnost pravidel ochrany osobních údajů v souvislosti s fotografií řidiče vozidla (str. 72-75 správního spisu) s tím, že dle žalobce je potřeba zkoumat, zda došlo ke zpracování osobních údajů, ev. v jakém režimu a jakým způsobem bylo správními orgány dbáno na ochranu osobních údajů. Žalobce konstatoval, že je mu známo, že obsahem spisu je neznámou entitou upravená fotografie neznámé osoby, aniž by však bylo vysvětleno, jakým způsobem tato fotografie vznikla, koho a kde konkrétně zachycuje. Žalovaný se měl dle žalobce primárně vypořádat s otázkou, jaký předpis na tyto fotografie dopadá, zda mohou být součástí spisového materiálu a prováděny jako důkaz. Není přitom z ničeho zřejmé, že by použití tohoto „důkazu“ bylo zákonné, přičemž žalovaný se o něm v napadeném rozhodnutí jen letmo jedním slovem zmiňuje a dále k němu mlčí.

34. Jak vyplývá z obsahu spisu, zmíněná fotodokumentace byla do správního spisu Policií ČR zaslána 15. 2. 2023 s tím, že se vztahuje k předmětnému přestupku, přičemž soudu není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že byla upravena a žalobce sám se k tomuto konkrétně nevyjadřuje.

35. K námitce žalobce týkající se ochrany osobních údajů v souvislosti s uvedenou fotodokumentací soud pro úplnost uvádí, že jakékoli zpracování osobních údajů prováděné příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení je předmětem úpravy Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o rušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

Dle této směrnice musí být jakékoli zpracování osobních údajů zákonné, korektní a transparentní ve vztahu k dotčeným fyzickým osobám a musí být prováděno pouze pro specifické účely stanovené právním předpisem. To samo o sobě nebrání donucovacím orgánům v provádění činností, jako je skryté vyšetřování nebo dohled pomocí videokamer. Tyto činnosti lze provádět za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, pokud jsou stanoveny právním předpisem a pokud jsou v demokratické společnosti s náležitým přihlédnutím k oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby nutné a přiměřené. Za situace, kdy předmětná fotodokumentace byla pořízena Policií ČR v souvislosti se spácháním předmětného přestupku a je obsahem spisu, do něhož mohou nahlížet výlučně osoby vymezené v ust. § 38 správního řádu a kdy žalobce zároveň popírá, že by byl osobou, jež řídila předmětné vozidlo a je na jedné z fotografií zachycena, soud shledává námitku žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

jako obstrukční, když je zároveň zřejmé, že k porušení pravidel dle výše uvedené směrnice nedošlo.

36. Soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobní námitky důvodnými a neztotožňuje se s názorem žalobce, že žalovaný nedostal své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku ani s jeho hodnocením zákonnosti správního řízení. Žalobu proto shledal nedůvodnou a v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

37. Žaloba v této věci byla zdejšímu soudu doručena dne 12. 9. 2023 a byla dle rozvrhu práce přidělena samosoudkyni JUDr. Aleně Hocké, jež již funkci soudce nevykonává a z tohoto důvodu byla dle platného rozvrhu práce věc přidělena v záhlaví uvedené samosoudkyni, jež ji zastupuje.

VII.

Náklady řízení

38. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za situace, kdy žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Plzeň 31. 7. 2024

Mgr. Jaroslava Krivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.